

Изворът.

— Една сутрина се срещнали трима пътници при единъ изворъ, надъ който стоялъ слъдниятъ надписъ: „Имайте ме за примъръ“!

И пътниците заговорили и запитали какво значатъ тия думи.

— Този изворъ, поделъ първиятъ, тече прѣзъ дѣлга и широка поляна; тече прѣзъ езера, прибира потоци и рѣки въ себе си и тѣй става най-сетнѣ голѣма рѣка. Надписътъ ни учи неспирно да работимъ, за да спечелимъ.

— Азъ, прибавилъ вториятъ, другъ смисълъ на мирамъ въ надписа. Изворътъ, безъ да иска награда или отплата за това, угасва жаждата на всѣкиго, който се приближи до него. Неговиятъ примъръ ни учи да се стараемъ да бѫдемъ полезни на близкитѣ си.

Трѣтия слушалъ безъ да каже нѣщо. Но, когато замолили и той да каже, какво мисли, отговорилъ безъ одумки:

— Ние приемъ отъ водата на извора само ако тя е бистра и чиста. Замжтена тя е отвратителна, дори и животнитѣ не я пиятъ. Ако искашъ да тѣ почитатъ, бѫди бистръ и чистъ!